

Одлука којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног кориштењем хидроакумулационих објеката ФБиХ

Користећи се овлаштењима која су високом представнику дата у члану V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења горе наведеног Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II 1. (д) истог Споразума према којем високи представник “помаже, када оцијени да је то неопходно, у рјешавању свих проблема који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI.2 Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравило намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у вези са тумачењем Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора, како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме у складу са горе наведеним “доношењем обавезујућих одлука, када оцијени да је то неопходно”, о одређеним питањима, укључујући и (према тачки (ц) става XI.2) мјере којима се обезбјеђује имплементација Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и

њених ентитета које “могу укључивати и мјере против особа које обављају јавну функцију или дужносника... за које високи представник утврди да крше законске обавезе преузете Мировним споразумом или условима његовог спровођења”;

Констатујући да је Управни одбор, на свом састанку на нивоу политичких директора, одржаном 26. септембра 2003. године, закључио да је рјешење питања града Мостара од кључног значаја за одржив и миран развој Босне и Херцеговине;

Имајући у виду посебан статус додијељен Мостару према Дејтонском споразуму о имплементацији Федерације Босне и Херцеговине, потписаном 10. новембра 1995. године, и његовом анексу којим се утврђују принципи за Привремени статут Града Мостара;

Имајући у виду такође да политички органи на нивоу “града” и “градских општина” до сада нису успјели да изврше уједињење града Мостара у складу с наведеним Привременим статутом, и да су, умјесто тога, користили градске општине за стварање паралелних институција и подјелу града;

Имајући на уму потребу за учвршћивањем административног, функционалног и правног јединства града Мостара на начин којим се унапређује ефикасност у пружању услуга, гарантују основна права свих грађана, осигуравају колективна права конститутивних народа и спречава доминација једног дијела становништва Мостара;

Цијенећи рад Комисије за реформу Града Мостара, коју је успоставио Високи представник дана 17. септембра 2003. (у даљем тексту: “Комисија”);

Поздрављајући напоре које предузимају политичке странке ангазоване у поменутој Комисији, који су кулминирали доношењем конкретних приједлога рјешења за различита кључна питања која се односе на реорганизацију града Мостара;

Подсјећајући на чињеницу да се Управни одбор Савјета за

имплементацију мира, на засједању одржаном у Бриселу 11. децембра 2003. године, обавезао да пружи пуну подршку реализацији рјешења питања Мостара које би се заснивало на јединственој и цјеловитој градској управи са ефикасним гарантованим механизмима подјеле власти, којима се спречава да било који појединачни народ има већинску контролу над Градским вијећем, те да ће дјеловати како би осигурао да реализација плана наредних мјесеци добије потребну политичку и економску подршку;

Подсјећајући такође да је 2. августа 2000. године Градско вијеће Мостара донијело Одлуку о накнади за управљање подручјима за осигурање инфраструктуре на основу Амандмана XVI на Устав Федерације Босне и Херцеговине, Амандмана I на Устав Херцеговачко-неретванског кантона, члана 64. Закона о локалној самоуправи Херцеговачко-неретванског кантона, члана 5. Закона о припадности јавних прихода Херцеговачко-неретванског кантона, члана 7. став 2. и члана 64. Привременог статута Града Мостара;

Имајући на уму да је Закон о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног кориштењем хидроакумулационих објеката (Службене новине Федерације Босне и Херцеговине, бр. 44/02) проузроковао финансијску кризу у градској управи јер је укинута Одлука Градског вијећа Мостара из 2000. године (Градско службено гласило Града Мостара, 1/00);

Имајући у виду такође да је 17. априла 2003. године високи представник донио Закон о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног кориштењем хидроакумулационих објеката (Службене новине Федерације Босне и Херцеговине, бр. 44/02) да би осигурао финансирање града у прелазном периоду све док се не пронађу одговарајућа рјешења да се уједине градске административне структуре; констатујући да од 1. маја 2004. године Одлука престаје да се примјењује;

Имајући на уму да ће резултати уједињења градске управе

показати позитиван финансијски учинак тек у току 2005. године;

Имајући у виду потребу да се обезбиједе потребна средства за период док се не постигне уједињење градских административних структура; такође имајући у виду да је привремено финансирање на основу ове Одлуке и Одлуке од 28. јануара 2004. о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног кориштењем хидроакумулационих објеката Федерације Босне и Херцеговине увјетовано благовременим спровођењем свих мјера потребних за уједињење града у сљедећим мјесецима.

Имајући све ово у виду и узевши све у обзир, високи представник доноси сљедећу

ОДЛУКУ

којом се доноси Закон о измјенама и допунама Закона о издвајању и усмјеравању дијела прихода предузећа оствареног кориштењем хидроакумулационих објеката Федерације Босне и Херцеговине

Овај закон ступа на снагу као закон Федерације Босне и Херцеговине и на снази је од дана утврђеног у члану 2. Закона, на привременој основи, док га Парламент Федерације Босне и Херцеговине не усвоји у истом облику, без измјена и допуна и додатних услова.

Ова одлука ступа на снагу одмах и одмах се објављује у “Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине”.

Сарајево, 28. јануар 2004. године

Педи Ешдаун

Високи представник

**ЗАКОН О ИЗМЈЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ИЗДВАЈАЊУ И УСМЈЕРАВАЊУ
ДИЈЕЛА ПРИХОДА ПРЕДУЗЕЋА ОСТВАРЕНОГ КОРИШТЕЊЕМ
ХИДРОАКУМУЛАЦИОНИХ ОБЈЕКТА ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ**

(Службене новине Федерације Босне и Херцеговине, 44/02 и
18/03)

Члан 1

Члан 10., став 2. се допуњује и гласи:

“Изузетно од првог става овог члана, Одлука о накнади за управљање подручјима за осигурање инфраструктуре (Градско службено гласило града Мостара, бр. 1/00, 9/03), измијењена и допуњена Одлуком високог представника бр. 185 од 28. јануара 2004. године, примјењиваће се у измијењеном и допуњеном облику до 1. маја 2005. године.”

Након става 2., додаје се нови став 3. који гласи:

“Специјални изасланик високог представника за Мостар може препоручити високом представнику да прекине привремено финансирање предвиђено овим Законом и Одлуком о накнади за управљање подручјима за осигурање инфраструктуре (Градско службено гласило града Мостара, бр. 1/00, 9/03), измијењеном и допуњеном Одлуком високог представника бр. 185 од 28. јануара 2004. године, и раније, уколико специјални изасланик сматра да надлежни органи града Мостара нису испоштовали критерије наведене у Одлуци високог представника од 28. јануара 2004. године о спровођењу реорганизације града Мостара.”

Члан 2

Овај закон ступа на снагу 15. марта 2004. године и објавит ће се без одлагања у Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине.